

La biblioteca de Palau i Fabre consta de 17.000 llibres, sobretot d'art contemporani i literatura catalana.

És a dir?

La Fundació com a centre cultural continuador de la tasca de Palau i Fabre. És a Caldetes però té vocació de servei en l'àmbit comarcal, català, i també universal, perquè la figura de Palau com a gran estudiós i col·leccionista de Picasso té dimensió universal.

Què hi troba el visitant?

Tenim dues potes: el Palau i Fabre col·leccionista d'obra d'art, seguint l'estela del seu pare, Josep Palau Oller, dona peu al museu i és la raó bàsica d'existència de la fundació. Si no hi hagués la col·lecció d'art, i sobretot la col·lecció picassiana, difícilment existiria la fundació. L'altra pota és el fons documental i la biblioteca, molt importants, i l'activitat literària.

Quin és el vostre camp d'actuació?

Les arts plàstiques i la literatura, fent-ne recerca i divulgació. A part de tallers per a escoles, fem exposicions de producció pròpia, resultat de la recerca sobre el fons, molt ric. I en literatura, fem el festival de poesia, altres activitats a la tardor, i tot un treball d'estudi del fons documental.

Quins projectes immediats teniu?

Una exposició temporal d'obra recent d'Antoni Tàpies. Ve d'ell personalment: és obra que surt de casa seva! Això a part de la reinauguració de l'exposició permanent, a l'octubre.

Parla'ns-en.

Ara està com Palau i Fabre la va deixar. La veia com la seva pinacoteca, amb objectes i obres que li havia donat Picasso o havia comprat, i documents que només ensenyava a les amistats. Ara tot això ho volem posar a disposició del públic. Que l'exposició comenci amb Palau Oller i vagi una mica més enllà de Picasso, amb obres de Perejaume i Barceló, i alhora expliqui qui era Palau.

Qui era per tu, abans de dirigir la Fundació?

Quan treballava al Consorci del Patrimoni de Sitges va venir a fer un recital. No el coneixia i em va impressionar: recitava molt bé! Més endavant vam tornar a coincidir. Al Cau Ferrat de Sitges hi ha uns dibuixos de Picasso que Rusiñol havia adquirit. Palau i Fabre va dir que darrere d'un dibuix n'hi havia d'haver un altre. El vam desemmarcar i efectivament darrere hi havia un esbós, i el vam dur a Palau perquè el certifiqués, perquè Picasso li havia conferit el dret a certificar obra seva.

No tots els escriptors tenen una fundació.

Seria desitjable que cada autor tingués el seu centre de difusió on la seva presència ha sigut més important. El tenen Verdguer, Espriu, etc. fins a 40, que són els que formem la xarxa Espais Escrits. S'acaba de fer públic el mapa literari català, que situa aquests autors a qualsevol lloc del món on han tingut activitat. I la xarxa es va enriquint, silenciosament, sense que Barcelona ho sàpiga gaire.

"Sense que Barcelona ho sàpiga gaire"?

És que la cultura catalana funciona amb dos cercles concèntrics que molt sovint s'ignoren mútuament. Hi ha una cultura que passa al centre de Barcelona i una altra, a la resta de Catalunya.

Un problema històric!

El que passa a Caldetes tendeix a considerar-se de tercera categoria, i el que passa a la Rambla de Barcelona, de primera. És una classificació acrítica: no respon a la qualitat i l'ambició de l'obra.

Des de la capital sou una fundació petita en un poble petit.

És un perill diari, quedar reduïts a un museu de poble, que no és el que volia ni es mereix Palau i Fabre. Per això fem esforços per sortir a fora. Tenim conveni amb el Museu Picasso de Barcelona, for-